

VOCEA ȘCOLII
 pentru
 profesori, părinți
 și elevi

VOCEA ȘCOLII

FOAIE INFORMATIVA

AN 5 NR. 8 - 9
 MAI - IUNIE 2011

Gândurile unui absolvent

Aș putea să încep prin a spune că fiecare, atunci când ajunge într-un loc nou, respectiv un liceu, are câteva așteptări; fără să vrea! Aș vrea să fiu sinceră și să evit clișeele.

Când am venit, clădirea școlii era sub așteptările mele. Însă profesorii au fost peste așteptări. Ca în orice școală Waldorf, profesorii sunt calzi, primitori, ocrotitori. Mi-a plăcut faptul că fiecare profesor este pasionat de ceea ce face și, prin asta, transmite copiilor înclinația spre o anumită materie de studiu.

Când am venit, nu îmi plăcea absolut deloc franceza. Ce e drept, nici nu studiasem până atunci (la Waldorf București exista numai engleza și germana). Doamna Târnoveanu a făcut nu numai să îmi placă, ci să mă fascineze total limba franceză, ajutându-mă de asemenea să descopăr o înclinație naturală spre aceasta limbă.

Doamna Petrovici ne-a îndrumat spre un mod de viață sănătos, fizic și spiritual deopotrivă. Toți profesorii îmi sunt dragi, nu pot spune că este vreun profesor care să nu merite dragostea unui elev; sunt aleși pe sprânceană.

Consider că orice copil, dacă vine la liceul acesta, are datoria să fie receptiv la tot ce primește din partea profesorilor; deopotrivă cunoștințe și înțelegere.

Pentru viitor, nu am decât gânduri pe care o să le exprim direct, fără metafore siropoase: Liceul Waldorf m-a făcut să fiu mândră că sunt eu, să fiu deschisă, receptivă la nou, să nu îmi fie fri-că de himere, să am încredere în mine. Cred că acestea sunt ingrediente care duc la succesul în via-ță și mă bucur că există o școală care le cultivă!

În concluzie, pot spune că nu regret absolut deloc faptul că am venit la acest liceu și, cine știe, poate dacă o să am copii, o să-i aduc aici!

Harabagiu Magda, clasa a XII-a

CUPRINS

Gânduri de absolvire	2
Voluntariat	2
Olimpiada gracă, Simeria 2011	2
În oglinda istoriei	3
Vine teatrul de la Iași!...	3
Literatură și teatru	4
Un grăunte de frumusețe, un germen de iubire	4

În perioada 20-24 iunie
 se va desfășura **tabăra de artă!!!!**
 Sperăm să devină o tradiție la noi în
 școală, ea fiind deja la a IV-a ediție.
 Înscrierile se fac la d-nele profesor
 Mihaela Ichim - 0743598687 și
 Simona Hrap - 0741522982
 iar taxa de participare
 este de 80 lei.

Gânduri la absolvire

Pe 2 iunie 2011 s-au desfășurat evenimentele care au marcat absolvirea, de către o nouă generație, a clasei a VIII-a: cursul festiv și banchetul.

„Absolvirea gimnaziului a stârnit multe emoții în sufletul fiecăruia. Cursul festiv și banchetul ne-au adus mai aproape unii de alții și ne-au făcut să uităm certurile și neînțelegerile de peste ani.

Cu ochii în lacrimi și cu bucurie în suflet am ajuns până aici cu toții, împreună. Sentimentul de unitate a dominat ziua de 2 iunie 2011, o zi scursă prin clepsidra timpului care nu se oprește nici pentru

o clipă. Atunci chiar ne-am simțit ca într-o familie, mai aproape ca niciodată.

De această zi îmi voi aminti mereu. O voi păstra în suflet ca pe o bijuterie, ca pe o nestemată rară, care nu se naște decât din iubire...”

Ioana Alexandra Tuduri

„Evenimentele din ziua de 2 iunie 2011 au însemnat foarte mult pentru mine. Am realizat cât de mult țin la colegii mei. I-am văzut pe toți în altă lumină. Fiecare este special, dar ne trebuie timp ca să vedem asta. Sau ne trebuia... Acum pot spune ce înainte nu îndrăzneau să recunoască: îi iubesc sincer și mă bucur enorm că sunt printre ei!”

Bianca Burlui

„După evenimentele de joi am ajuns acasă nostalgică, melancolică, neavând puterea să îmi mai maschez starea de tristețe și dorința de a întoarce anii înapoi.

Și-n noaptea aceea fără somn, m-am decis să scriu în vacanța de vară. Să scriu despre toate momentele importante din acest an, să scriu amintiri despre gimnaziu, să le pun într-un colț de casă și să las sufletul să uite. Și, uitând că am uitat de amintiri, peste ani să le găsesc în același loc și să plâng, reamintindu-mi ce am uitat. Și apoi, răsând de lacrimile mele, să îmi fie drag de acești ani de gimnaziu și să povestesc și altora despre tainele mele de acum...”

Adela Butnariu

„Cursul festiv a fost emoționant. Profesori, părinți și elevi au luat cuvântul, vorbind despre relațiile formate în decursul anilor. Vorbele profesorilor ne-au emoționat și mai tare, pe unii podidindu-i lacrimile.”

Theodora Vulpe

Olimpiada greacă, Simeria 2011

Anul acesta, împreună cu doamna profesor Olimpia Popescu și domnul profesor Doru Claudiu am hotărât să plecăm la Simeria, situată în județul Hunedoara, cu clasele a V-a și a VI-a, acolo unde avea să se desfășoare a V-a ediție a Olimpiadei grecești la Școala Waldorf din localitate. Am plecat în dimineața zilei de 27 mai și după 12 ore am ajuns la destinație. Gazdele au organizat deschiderea jocurilor olimpice în parcul central din oraș și au făcut împărțirea pe echipe, care au fost alcătuite din 10 membri.

A doua zi s-au desfășurat probele care au constat din: aruncarea discului, sulitei, viteză, trasul funiei, lupta în cerc corp la corp iar în final maratonul. La sfârșit toți participanții au primit medalii și diplome și au ieșit învingători deoarece importantă a fost participarea și buna dispoziție și nu competiția.

Copii au fost foarte încântați. Și-au făcut prieteni iar unii au spus că și-ar dori să revină la această manifestare specifică școlilor Waldorf.

prof. Mihaela Ichim

VOLUNTARIAT

Pe data de 10 mai 2011, Inspectoratul Școlar Județean Iași, împreună cu alte unități de învățământ, a organizat Marșul Voluntarului, eveniment prilejuit de faptul că anul 2011 este **Anul European al Voluntarului**.

La acțiunea intitulată **"IA ȘI fii voluntar măcar pentru o zi"** a participat și clasa a XI-a a școlii noastre împreună cu prof. Agnes Lăzărescu. Elevii au plecat din fața Palatului Culturii, la 14¹⁵ și au ajuns în Piața Unirii, la ora 15, unde au întâlnit elevi din județ, plecați din parcarea Stadionului "Emil Alexandrescu" - Copou.

În Piața Unirii, organizatorii au prezentat activitățile de voluntariat din cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară. Momentul de frenezie ce a cuprins întreaga adunare a fost intonarea "Imnului Prieteniei". Atunci "toate glasurile" s-au unit într-unul singur... "Încredere deplină... Ne vom acorda... la, la, la..."

Marșul a urmărit conștientizarea elevilor asupra necesității implicării în activitățile de voluntariat, impactul asupra semenilor sau a comunității din care fac parte.

profesor, Agnes Lăzărescu

În oglinda istoriei

În zilele de 6 și 7 mai 2011 școala noastră a avut ca oaspeți 42 de elevi din clasele V-VIII din Brașov, însoțiți de patru profesori, în cadrul proiectului pe teme istorice și culturale „În oglinda istoriei”.

Cei aproape 50 de copii ieșeni implicați (menționăm prezența întregii clase a VII-a), coordonați de doamnele profesoare Olimpia Popescu, Mihaela Ichim, Oana Andone, Simona Hrap și Agnes Lăzărescu, au fost gazdele manifestării, organizând activități atractive în cadrul secțiunii „Sunt mândru de orașul meu!”. Astfel, în prima seară, după sosirea și cazarea brașovenilor, în fața unui public numeros elevii clasei a VII-a au deschis manifestarea, aducând în prim-plan spiritul moldovenesc din scrierea lui Ion Creangă, **Prostia omenească**. Au urmat prezentările celor mai importante obiective istorice și culturale din Iași, ale căror imagini au fost apoi reconstituite prin puzzle-uri de către oaspeți.

Ziua următoare a fost dedicată unui adevărat maraton cultural. Mai întâi oaspeții au fost conduși la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” unde au venit în contact cu un element cultural modern al Iașiului, Planetariul. După „plimbarea” printre stele și printre picturile lui Sabin Bălașa din Sala Pașilor Pierduți, brașovenii s-au întâlnit cu ieșenii la Grădina Botanică, punct din care s-a început turul cultural al Iașiului (prin mers pe jos!) pe următorul traseu: Grădina Botanică, Parcul Copou, Casa Pogor, Bojdeuca lui Creangă, Piața Unirii, Mitropolie, Biserica Trei Ierarhi, Palatul Culturii. La orele 15⁰⁰, toți cei peste o sută de participanți au luat o binemeritată (dar scurtă) pauză de masă și de odihnă pentru recăpătarea forțelor.

De la orele 18⁰⁰ s-a desfășurat la Liceul Waldorf „Seara prieteniei”, deschisă printr-un moment folcloric moldovenesc organizat de profesorii Liliana Anton și Petrică Turbatu împreună cu elevii de liceu. Seara a continuat cu voce bună, muzică, dans și... pizza.

Mulțumim tuturor celor implicați în organizare, inclusiv acelor părinți care și-au rupt din timpul de sâmbătă seara pentru a ne ajuta.

Câteva impresii ale participanților:

„Pentru mine a fost o experiență minunată.” (Teodora Petrov, clasa a V-a)

„Am reușit să-mi fac prieteni, să socializez, să redescopăr Orașul care va fi mereu în inima mea, indiferent unde voi pleca, să redescopăr natura și frumusețea Iașiului.” (Beatrice Roman, clasa a V-a)

„A fost frumos și sper să mai trăiesc astfel de experiențe.” (Cosmin Balasan, clasa a VII-a)

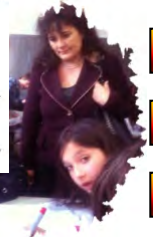
„Părerea mea este că acesta a fost unul dintre cele mai frumoase evenimente ale școlii noastre.” (Marian Stoian, clasa a VII-a)

„Seara prieteniei mi-a plăcut pentru că toți s-au distrat, pentru că celor de la Brașov le-a plăcut școala noastră și pentru că profesorii noștri se înțelegeau atât de bine cu profesorii brașoveni încât aveai impresia că se cunosc de foarte mult timp.

A fost o experiență frumoasă, din care ne-am ales cu toții cu o cunoaștere mai profundă a propriului oraș, cu prieteni, și mai ales cu o amintire frumoasă care va rămâne întipărită în sufletul nostru mereu...” (Mădălina Bosnea, clasa a VII-a)

Urmează o întâlnire cu elevi din Botoșani, pe aceeași temă, în anul școlar următor.

A consemnat profesor,
Olimpia Popescu

STIMAȚI PĂRINȚI MEMBRI AI ASOCIAȚIEI WALDORF IAȘI

Vara a bătut la ușă și odată cu ea vine vacanță mare. Dorim să realizăm în această vară o curățenie generală în clase, ne-am propus să schimbăm (sau să reparăm) lambriurile de pe holuri și din clase, trebuie să reparăm instalația electrică și sanitară și să contribuim la perfecționarea cadrelor didactice din școală, prin suportul oferit de a participa la Cursul de Perfecționare de la Cluj (sfârșit de iunie 2011). Și cum toate acestea se fac doar dacă fiecare membru al Asociației își plătește cotizația, vă așteptăm în fiecare zi, pentru a ajunge la zi cu plata cotizației de membru.

Vă mulțumim pentru înțelegere și pentru tot suportul dumneavoastră. Prin noi, copiii noștri au condiții mai bune în cadrul procesului educațional.

Cu respect, Cristina Victoria Chert
Președinte Asociația Waldorf Iași

Vine teatrul de la Iași!...

La sfârșitul lunii mai am avut bucuria să primim vizita tinerilor de la Liceul Waldorf din Iași, care nu au venit cu mâna goală ci cu daruri dintre cele mai nobile: piesele de teatru „Harap Alb” și „Steaua fără nume”.

Dansurile și cântecele populare care au deschis „sezătoarea” ne-au transpus „în vremurile vechi” după cum spunea un copil din clasa a III-a, apoi în spațiul de basm.

Copiii – de la cei mici, de grădiniță, până la cei de gimnaziu – au savurat jocul plin de umor și foarte semnificativ. De atunci, în pauze, se tot aud strigăte disperate: „mi-e foame!”, „mi-e sete!”...

Iar finalul poveștii nu a însemnat și timpul pentru odihna binemeritată: încă o oră tinerii artiști au dat autografe, căci toți copiii voiau să aibă semnăturile tuturor personajelor, pe care le arătau apoi mândri. Ajunși acasă, au citit împreună cu părinții povestea.

Am rugat copiii clasei a doua să scrie în temă despre acest eveniment, și să deseneze. M-au surprins plăcut rândurile Annei: „Mi-au plăcut dansurile, cântecele și povestea. Și mi-a plăcut cum copiii îi ascultau pe profesori și au muncit mult, și au repetat mult ca să ne arate nouă, și toți erau buni și harnici”.

Suprapunerea cu participarea copiilor din școala noastră la „Zilele orașului”, densitatea serbărilor deja programate în acea săptămână au redus drastic numărul spectatorilor la „Steaua fără nume”. Cei care au participat însă, au fost puternic impresionați de dăruirea și rigoarea actorilor. Ruxandra, din clasa a doua, după ce a spus că i-au plăcut și Ichim, și șeful gării, și profesorul cu cornul, și cel cu valiza, și cel care căuta stele, a concluzionat „cel mai mult mi-a plăcut domnișoara Cucu”. Iar Andrei, din clasa a IV-a, a ascultat de pe internet de 5 ori, sâmbătă și duminică, o înregistrare veche o piese „Steaua fără nume”.

Încă o dată ne bucurăm de relația dintre școlile noastre, care devine tot mai puternică; sperăm să învățăm unii de la alții astfel ca peste ani fiecare comunitate să realizeze ceea ce îi lipsește și vede acum că celălalt reușește să facă. E cea mai importantă lecție de viață pe care o studiem împreună, cu fiecare întâlnire.

Îi așteptăm așadar pe colegii de la Iași la tabăra artistică, în perioada 4-8 iulie, la un nou prilej de muncă rodnică și bucurie.

Alexandrina Pop, profesor Liceul Waldorf din Cluj

Literatură și teatru

În cadrul ultimei epoci la limba și literatura română, **Literatura și celelalte arte**, liceenii din clasa a IX-a, însoțiți de profesorul Olimpia Popescu, au vizionat, printre altele, două spectacole nonconformiste de teatru, inspirate de opere literare remarcabile: basmul popular **Tinerete fără bătrânețe și viață fără de moarte** și comedia lui I. L. Caragiale, **O scrisoare pierdută**.

Despre primul spectacol, o transpunere în contemporaneitate a mesajului binecunoscutului basm românesc, pus în scenă (20 aprilie 2011) la Teatrul Național din Iași în regia lui Teodor Corban, elevii au mărturisit:

Am apreciat în acest spectacol faptul că, deși modernizat textul original, mesajul a fost păstrat. (Paula Pintilie)

Cred că spectacolul a fost unul reușit. M-a mirat faptul că reprezentarea basmului nu a fost clasică. (Veronica Guranda)

Mi-au plăcut dinamismul jocului actorilor, originalitatea spectacolului, decorul, luminile, muzica, efectele speciale. (Adriana Vieru)

A fost un spectacol cu totul neașteptat. Actorul din rolul calului a asigurat (live) toată coloana sonoră a spectacolului, ceea ce mi s-a părut foarte original și extrem de greu. Textul nu s-a abătut de la mesajul basmului, expus însă într-o variantă parodică, mai amuzantă. (Andrei Popescu)

Mi-a plăcut introducerea personajului feminin „Fără”, alegere pe care o face Făt-Frumos și moare, deoarece viața nu ar mai fi viață fără moarte, ci doar un simplu timp a cărui noțiune nu am mai ști-o. Nimic nu ar mai exista fără acea latură neagră de care, dacă fugi, nu vei scăpa oricum. (Teona Țâmpău)

Al doilea spectacol, **O scrisoare pierdută**, a fost montat (30 aprilie 2011) la Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași în interpretarea studenților din anul III de la secția „Arta actorului – Păpuși – Marionete”, regia Aurelian Bălăiță. Reprezentația a fost inedită întrucât s-a făcut cu marionete uriașe făcute de actorii-studenți. Măștile, lucrate în burete, erau foarte expresive, fiecare surprinzând trăsătura principală a personajului reprezentat.

Piesa a fost clasică, interesantă, respectând fiecare părticică din capodopera lui Caragiale. Mi-a plăcut faptul că au fost folosite păpuși care prindeau viață cu fiecare secundă mai mult. Nu îți dădeau senzația că în spatele lor s-ar afla oameni. (Elena Tărsănar)

Mi-a plăcut ideea cu măștile personajelor în locul fețelor reale ale actorilor. În felul acesta, după părerea mea, un spectacol de teatru se face mult mai greu. Actorii trebuiau să se folosească de mâini și de picioare pentru a completa personajul. (Andrei Popescu)

Piesa a fost apropiată de textul original. Mi-au plăcut măștile personajelor – cred că a fost nevoie de multă muncă pentru a le face. (Călin Iftimescu)

Mi-a plăcut foarte mult ideea folosită de regizor, adică măștile pe care actorii le-au purtat. Am stat și m-am gândit la motivul folosirii lor și cred că au avut rolul de a evidenția personajele, dar și pentru a aduce un plus de umor. Mi-a plăcut și faptul că în acest spectacol a fost folosit jocul de umbre. (Alexandra Bîrzu)

Momentul care mi-a plăcut cel mai mult și care m-a surprins la fel de mult a fost cel în care a apărut primul personaj. A fost complet neașteptat faptul că toate personajele erau „mascate”, acest lucru dând spectacolului un plus de umor. De asemenea, m-a surprins și faptul că acești tineri fără prea multă experiență au reușit să ridice un spectacol comic, ingenios și plin de viață.

Mi-a mai plăcut faptul că majoritatea personajelor masculine erau jucate de studenți, acestea reușind să realizeze vocile, mersul și comportamentul specifice bărbaților.

Acest spectacol s-a deosebit de celelalte prin creativitate maximă. Nu-l voi uita prea curând! (Katerina Matei)

A consemnat profesor Olimpia Popescu

Un grăunte de frumusețe, un germen de iubire

Orice ființă se naște din iubire. Nimic nu s-ar putea plăsmui, dacă în spatele gesturilor nu ar fi acolo ființa care să dea formă cu mână de artist.

Tot așa s-a petrecut și cu spectacolele „Steaua fără nume” de Mihail Sebastian și „Harap-Alb” de Ion Creangă. După multe controverse, renunțări, schimbări, dorința de a continua a răzbătut și gândul de a duce un lucru început până la capăt a triumfat.

Piesă de rezistență, roluri de maturitate, care urmau să fie interpretate de tineri ce nu au avut parte de experiențele și încercările destinului prin care trece fiecare adult. Pe unii tineri din trupa de teatru „Artes” soarta i-a pus în situația de a accepta viața așa cum este și au fost tratați ca niște adulți înainte de vreme. De aceea, responsabilitatea acestui spectacol a început să crească, asumarea unui rol și trăirile personajului au devenit realitate pentru cel sau cea care urma să-l interpreteze.

Situațiile de conflict, drama personajelor implicate, umorul, emoțiile primei iubiri adevărate, grotescul și infatuarea, lipsa de moralitate, toate acestea urmau să dea contur și culoare spectacolului final. Dar până acolo drumul a fost lung. În fața tuturor a stat un om puternic, un artist, d-na Cristina Cherț, cea fără de care spectacolul nu ar fi fost la fel, căci „Omul sfințește locul”. Chipul, ochii, mâinile, ființa ei vibrau atunci când plătia fiecare personaj. Cu finețe, bucurie, respect a privit fiecare tânăr și a început cu tact și dibăcia-i de artist să-i transforme în prof. Miroiu, Ichim, Ispas-șeful gării, Pascu, Mona, madam Cucu, profesoara de fizico-chimie, profesorul de muzică Udrea, elevele și țărănul. I-a creat pe fiecare asemeni unor copii, i-a învățat să păsească, să vorbească, să iubească, să îmbrățișeze cerul cu stele și să caute, să cheme și să găsească acolo sus

adevărata iubire, să-i dea un nume și să o păstreze în adâncul sufletului.

În această formă, plină de candoare și căldură, trupa de teatru „Artes” a plecat la drum spre școlile Waldorf din Cluj și Timișoara, pentru a le arăta și celor de acolo că există și suntem ființe puternice după 20 de ani de pedagogie Waldorf în Iași.

Totodată, am jucat pentru cei mici, care s-au arătat vrednici spectatori, piesa după basmul cu același nume, „Harap-Alb” de Ion Creangă, o altă piesă de rezistență cu personaje de poveste, alte trăiri, alte gesturi, care trebuiau să pară vii în ochii celor mici, cei mai critici spectatori. Dar vedeți că nu-i simplu de jucat un basm, deoarece, pe măsură ce creștem, uităm să mai fim copii, tărâmul copilăriei fiind îndepărtat și închis cu lacăte pentru tinerii de liceu. Pornind la joc și voie bună, așa cum a fost odată ca niciodată la șezători și la nunțile împărătești, în frunte cu maestrul Petru Turbatu, am deschis porțile cu mic cu mare, cu fete mândre și feciori vrednici și am început a țese firul poveștii. I-am luat cu noi pe neînfricații Gerilă, Flămânzilă, Setilă, Ochilă, Păsări-Lăți-Lungilă, fără de care nu ar fi căpătat-o Harap-Alb pe solomonita de fată a Împăratului Roș și nu l-ar fi înfrânt pe spânul cel rău și mincinos.

Așa au crescut cele două semințe, cele două spectacole, dar cum spun poveștile, dacă n-ar fi fost pe-acolo și Asociația Waldorf, nu ar fi fost posibil să ajungem în celălalt capăt al țării. Mulțumim pe această cale tuturor care ne-au susținut.

Nu uitați că între lumină și întuneric, în viața fiecăruia, dar și pe scenă, sunt culorile, care ne încălzesc sufletul. Așa sunt și ei, copiii, culorile ale destinului. Pe ei ar trebui să-i vedem și să-i iubim.

prof. Liliana Anton